

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

חולין-הכל שוחטין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
כגון דקיימי דרא דגברי ואמרי: כדקאי קאי.	[רב אחא בר יעקב]											⊖
מנא הא מילתא דאמור רבנן זיל בטר רובא?												⊖
מנלן? דכתיב: (שמות כ"ג) אחרי רבים להטות												!
רובא דאיתא קמן. כגון ט' חנויות וסנהדרין - לא קא מיבעיא לן, כי קא מיבעיא לן - רובא דליתיה קמן, כגון קטן וקטנה, מנלן?												⊖
(סימן, זמן שבה מכנש)												⊖
אתיא מרישא של עולה, דאמר קרא: (ויקרא א') ונתח אתה לנתחיה, ונתח אתה לנתחיה, ונתח אתה לנתחיה - ולא נתחיה לנתחים, וניחוש שמא ניקב קרום של מוח אלא לאו משום דאמרינן זיל בטר רובא.	רבי אלעזר:											⊖
ממאי? דילמא דפלי ליה ובידק ליה, ואי משום אותה לנתחיה - ולא נתחיה לנתחים, ה"מ היכא דחתך ליה לגמרי, אבל היכא דלייף לית לן בה.												⊖
אתיא משבירת עצם בפסח, דאמר רחמנא: (שמות י"ב) ועצם לא תשברו בו, וניחוש שמא ניקב קרום של מוח אלא לאו משום דאמרינן זיל בטר רובא.	מר בריה דרבינא:											⊖
ממאי? דלמא דמנח גומרתא עליה וקלי ליה ובידק ליה												⊖
המחתך בגידים והשורף בעצמות - אין בו משום שבירת עצם.	דתניא:											⊖
אתיא מאליה, דאמר רחמנא: (ויקרא ג') חלבו האליה תמימה, וליחוש שמא נפסקה חוט השדרה אלא לאו משום דאמרינן זיל בטר רובא וכי תימא דמתאי פסיק לה, (ויקרא ג') לעומת העצה אמר רחמנא, מקום שהכליות יועצות.	ר"נ בר יצחק:											⊖
ממאי? דלמא דפתח לה ובידק לה, ואי משום תמימה, הני מילי היכא דחתכה לגמרי, אבל היכא דלייף לית לן בה.												⊖
אתיא מעגלה ערופה, דאמר רחמנא: (דברים כ"א) הערופה - כשהיא שלמה תיהוי, וליחוש דלמא טרפה היא אלא לאו משום דאמרינן זיל בטר רובא	רב ששת בריה דרב אידי:											⊖
וכי תימא, מאי נפקא מינה?												⊖
כפרה כתיב בה כקדשים.	הא אמרי דבי רבי ינאי:											!
אתיא מפרה אדומה, דאמר רחמנא: (במדבר י"ט) ושחט, ושחט, מה שחיתתה כשהיא שלמה, אף שריפתה כשהיא שלמה, וליחוש דילמא טרפה היא אלא לאו משום דאמרינן זיל בטר רובא	רבה בר רב שילא:											⊖
וכי תימא, מאי נפקא מינה?												⊖
הטאת קרייה רחמנא.												!
אתיא משעיר המשלח, דרחמנא אמר: (ויקרא ט"ז) ולקח את שני השעירים - שיהו שניהם שוים, וליחוש דילמא חד מינייהו טרפה הוא אלא לאו משום דאמרינן זיל בטר רובא	רב אחא בר יעקב											⊖
וכי תימא, מאי נפקא לן מינה?												⊖
הא אין גורל קובע לעואול אלא בדבר הראוי לשם												!
וכי תימא דבדקינן ליה												⊖
לא היה מגיע למחצית ההר עד שנעשה אברים אברים.	והתנן:											!
אתיא (שמות כ"א) ממכה אביו ואמו, דאמר רחמנא: קטליה, וליחוש דלמא לאו אביו הוא אלא לאו משום דאמרינן זיל בטר רובא, ורוב בעילות אחר הבעל.	רב מרי:											⊖
ממאי? דלמא כגון שהיו אביו ואמו חבושים בבית האסורין												⊖
אפילו הכי אין אפטרופוס לעריות.												!
אתיא מהורג את הנפש, דאמר רחמנא: קטליה, וליחוש דלמא טרפה הוא אלא לאו משום דאמרינן זיל בטר רובא	רב כהנא:											⊖
וכי תימא דבדקינן ליה												⊖
הא קא מינוול												!

disputants-חולקים ♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ■ קושיא-challenge ◊ שאלה-question ^ תירוץ-answer ! ראיה-proof ■
מקרא-key:	

חולין-הכל שוחטין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא:
וכי תימא משום איבוד נשמה דהאי נינוליה											◊	יא:
וניחוש שמא במקום סייף נקב הוה.											!	יא:
אתיא מעדים זוממין, דאמר רחמנא: (דברים י"ט) ועשיתם לו כאשר זמם וגו', וליחוש דלמא הך דאסהידו ביה טרפה הוה, אלא לאו משום דאמרינן זיל בתר רובא	רבינא:										!	יא:
וכי תימא דבדקינן ליה											◊	יא:
לא הרגו - נהרגין, הרגו - אין נהרגין.	והתניא, ברבי										!	יא:
אתיא משחיטה עצמה, דאמר רחמנא: שחוט ואכול, וליחוש שמא במקום נקב קא שחיט אלא לאו משום דאמרינן זיל בתר רובא.	רב אשי										!	יא:
אמר רב אשי אמריתא לשמעטא קמיה דרב כהנא, ואמרי לה רב כהנא קמיה דרב שימי	[רב אשי או רב כהנא]										O	יא:
ודלמא היכא דאפשר אפשר, היכא דלא אפשר לא אפשר, דאי לא תימא הכי, לר"מ דחייש למיעוטא, הכי נמי דלא אכיל בישרא	ואמר ליה: [רב כהנא או רב שימי]										■	יא:
וכי תימא הכי נמי											◊	יא: